

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

בפני: כב' השופטת שושנה שטמר – אב"ד
כב' השופטת ריבי למלשטריך-לטר
כב' השופט דר' עדי זרנקין

המערערת:

ע' נ'

ע"י ב"כ עו"ד צדיקה עמוס ואח'

נגד

ל' נ'

המשיב:

ע"י ב"כ עו"ד טל איטקין ואח'

1

2 ערעור מיום 22/07/2013 על פסק דין מיום 08/04/2013 של בית משפט לענייני משפחה בחיפה (כב'
 3 השופט בן-ציון ברגר) בתיק תמ"ש 22210/07; תמ"ש 2178-01-09; תמ"ש 34261-09-12

פסק דין

4

5

השופטת ריבי למלשטריך-לטר:

6

1. ערעור על פסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה (כב' השופט בן ציון ברגר), מיום
 7 08.04.13 במסגרתו נדחתה תביעת המזונות של המערערת, ונקבעו זכויות הצדדים ב-3
 8 דירות נשוא המחלוקת. כבר בפתח הדברים אציין, כי המשיב הגיש ערעור שכנגד שדינו
 9 דחייה על הסף כפי שיפורט בהמשך.

10

11

עובדות הרקע -

12

2.1 הצדדים נישאו ביום 8.9.74, טרם התגרשו, אך חיים בנפרד משנת 2007. לבני
 13 הזוג 2 ילדים בגירים.

14

2.2 בשנת 1976 רכשו בני הזוג את הדירה ברחוב X (להלן: "דירה א").

15

דירה זו נרשמה על שם שני הצדדים והם התגוררו בה מאז רכישתה ועד שנת
 16 1991.

17

2.3 מאז שנת 1991 התגוררו הצדדים יחד עם אימה המנוחה של המערערת (להלן:

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

- 1 "המנוחה" בדירה ברחוב Y שהיתה דירתה של המנוחה ורשומה בלשכת רישום
 2 המקרקעין על שמה (להלן: "דירת ב"). הצדדים לא שילמו דמי שכירות
 3 למנוחה והיא, כמי שהתגוררה במקום, אף שילמה את ההוצאות השוטפות
 4 בדירה. במקביל, דירה א' הופרדה לשתי יחידות דיור, הושכרה ודמי השכירות
 5 שימשו את הצדדים.
- 6 2.4 בשנת 1999 נרכשה על ידי המערערת הדירה ברחוב z (להלן: "דירה ג") והיא
 7 נרשמה בלשכת רישום המקרקעין על שם המערערת בלבד.
- 8 2.5 בשנת 2004 העבירה המנוחה בעודה בחייה למערערת במתנה את דירת ב' וזו
 9 נרשמה בלשכת רישום המקרקעין על שם המערערת. בשנת 2005 אם המערערת
 10 עברה להתגורר באחת מיחידות הדיור בדירת א' ביחד עם מטפלת.
- 11 2.6 בשנת 2007 נפרדו הצדדים והמשיב עזב את דירת ב' ועבר להתגורר באחת
 12 מיחידות הדיור בדירה א'. שלושה שבועות לאחר מכן נפטרה המנוחה.
- 13 2.7 המערערת הגישה בקשה לתשלום מזונות זמניים וביום 10.7.08 נקבע כי המשיב
 14 ישלם למערערת להשלמת מזונותיה סך של 2800 ₪ לחודש החל מיום 10.8.07.
- 15
- 16 3. דחיית הערעור שכנגד -
- 17 3.1 פסק הדין של בית המשפט קמא דן בנושא תביעתה של המערערת למזונות וכן דן
 18 באיזון משאבי הצדדים ובין היתר התייחס לנושא האיזון לגבי שלוש הדירות:
 19 דירה א', דירה ב' ודירה ג'.
- 20 3.2 ערעור המערערת התייחס לנושא פסיקת המזונות וכן לקביעת בית משפט קמא
 21 לעניין דירה ב' ולדירה א'.
- 22 הערעור שכנגד מתייחס לקביעת בית המשפט בעניין דירה ג'.
- 23 3.3 פסק הדין של בית משפט קמא ניתן ביום 8.4.13. ערעור המערערת הוגש ביום
 24 22.7.13. הודעת הערעור שכנגד מטעם המשיב הוגשה לבית המשפט לראשונה
 25 ביום 3.11.13, דהיינו מעבר ל-30 הימים הקבועים בתקנות.
- 26 3.4 המערערת ביקשה לדחות את הערעור שכנגד על הסף משני טעמים עיקריים:
 27 א. הערעור הוגש באיחור, שכן היה על המשיב להגישו תוך 30 ימים מהיום שהומצא
 28 לו כתב הערעור, לפי תקנה 434 לתקנות סדר הדין האזרחי.
 29 נטען, כי בחישוב הפגרות ומועדי תשרי, היה על המשיב להגיש את הערעור
 30 שכנגד בראשית חודש אוקטובר. לפיכך, נטען שהערעור הוגש באיחור. עוד נטען
 31 כי לא נתבקשה בקשה להארכת מועד.

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

1

2 וראו גם ע"א 584/89 לה-טלמכניק אלקטריק נ' יעד אלקטריק , שירות וביצוע עבודות
3 חשמל בע"מ (13.7.90) (ופסקי הדין המצוטטים שם) וכן בש"א 7182/94 זילברמן נ'
4 שנפלד (29.1.95); שם הובאו דוגמאות מן הפסיקה, ובין היתר כי גם בעניין אותה דירה,
5 ערעור שכנגד בנושא דמי מפתח אינו יכול לעמוד כשהערעור העיקרי הינו בנושא דמי
6 השכירות, על אף שמדובר באותה דירה עצמה. או בתביעה שיסודה שני שטרות והערעור
7 מתייחס לאחד מהם, לא יכול הערעור שכנגד להתייחס לשטר שני.

8

9 כאן, כל דירה ונסיבותיה. אין כל קשר בין נסיבות רכישה של דירה אחת לרעותה. לכן, לא
10 ניתן לטעון שערעור בנושא דירה ג' יש לו את הקשר הנדרש לנושאי הערעור העיקרי.
11 3.7 לסיכום - יש לדחות את הודעת הערעור שכנגד על הסף.

12

13

14 **פסק דין של בית משפט קמא:** .4

15 4.1 בסקירת פסק הדין של בית משפט קמא אתייחס רק לנושאים שהם מושא
16 הערעור, דהיינו נושא המזונות והדיון בשלוש הדירות.

17 4.2 לעניין המזונות - קבע בית משפט קמא כי לאחר שנחשפו בפניו מלוא העובדות
18 הוא סבור כי לא היה מקום לפסיקת מזונות זמניים. המערערת נטלה חלק
19 בהזרמת כספים לחשבון המשותף, נהגה לבצע רכישות מתוך חשבונה הפרטי,
20 וקיבלה כספי שכירות שהתקבלו מהדירה המשותפת ומדירתה שלה וכן נהנתה
21 מכספי ירושה שקיבלה. במהלך ההליכים המשפטיים יצא המשיב לפנסייה והיא
22 זכאית למחצית הקצבה אותה מקבל המשיב. בית משפט קמא קבע כי לא היה
23 מקום לפסיקת המזונות הזמניים והוא יורה במסגרת איזון המשאבים הכולל על
24 קיזוז הסכומים אשר שולמו לה.

25 4.3 לעניין דירה א' - קבע בית המשפט כי אין ספק שדירה זו, אשר רשומה על שם
26 הצדדים בחלקים שווים, והצדדים התגוררו בה במהלך השנים 1976-1991, הינה
27 רכוש משותף. הצדדים פעלו במהלך השנים לפיצול הדירה לשתי יחידות דיור.
28 באחת מיחידות הדיור התגוררה המנוחה בשנים האחרונות טרם פטירתה. יחידת
29 הדיור השניה הושכרה ודמי השכירות שימשו את הצדדים ולאחר מכן שימשו את
30 התובעת כחלק ממזונותיה הזמניים. נכון למועד פסק הדין נרשם כי המשיב
31 מתגורר באחת מיחידות הדיור, בדירה א'. בית משפט קבע כי כספי השכירות

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

1 מדירה א' אשר נגבו על ידי המערערת ממועד פתיחת ההליכים צריכים להתחלק
2 בין הצדדים בחלקים שווים.
3 לעניין דירה ב' - אשר שימשה למגורי הצדדים מאז שנת 1991 ועד 2007. זו היתה 4.4
4 דירתה של המנוחה (אם המערערת) והועברה במתנה למערערת בשנת 2004 עוד
5 בחיי האם המנוחה. בית משפט קמא קיבל את טענת המשיב כי הוא זכאי
6 למחצית הזכויות בדירה מכוח המגורים המשותפים וכוונת השיתוף בנכס
7 הספציפי. בית משפט קמא החיל על המקרה הנוכחי את הפסיקה אשר דנה
8 בשותפות נכס מקרקעין במקרה בו הוא רשום רק על אחד מבני הזוג. בית משפט
9 קמא קבע כי המשיב הוכיח כוונת שיתוף ספציפי בדירה ולכן הוא זכאי למחצית
10 הזכויות בדירה. נקבע כי מאז שנת 1991 גרו הצדדים יחד עם המנוחה בדירה ב'
11 ורק בשנים האחרונות לחיי המנוחה היא התגוררה באחת מיחידות הדיור בדירה
12 א'. בית המשפט קבע כי מהראיות שהובאו בפניו עולה, כי אופן התנהלות
13 הצדדים וההשקעות שהשקיעו בדירה, אינו מותיר צל של ספק כי ראו בה דירה
14 משותפת ואי לראות באי רישום הדירה על שם המשיב משום ויתור על זכותו או
15 הודעה בזכות המערערת בדירה.

16

17

18 טענות הצדדים בערעור - 5.

19 5.1 המערערת טוענת כי אין לבטל את החיוב במזונות זמניים לתקופה שממועד

20 הגשת התביעה ועד מועד יציאתו של המשיב לגמלאות. נטען כי בני הזוג התקיימו

21 גם ממשכורתו של המשיב, אשר שימשה את התא המשפחתי ולפיכך לא היה

22 מקום לפתור אותו מתשלום מזונות זמניים, מה גם שכספי השכירות שקיבלה

23 המערערת לא היה די בהם לכלכל את האישה. עוד נטען כי פעם אחת בית משפט

24 קמא עושה שימוש בכספי השכירות ככספי מזונות ובאותה נשימה הוא מורה על

25 חלוקת כספי השכירות בין הצדדים בחלקים שווים.

26 לגבי דירה ב' - נטען כי דירה זו היתה קניינה של המנוחה שהתגוררה שם גם

27 עשרות שנים קודם לכן עד שבשנת 2004 החליטה להעניק את הזכויות בדירה

28 למערערת בלבד. הדירה נרשמה על שם המערערת ללא כל התנגדות מצד המשיב.

29 לאחר מועד המתנה, בני הזוג חיו בדירה משנת 2004 עד 2007 כאשר המשיב עזב

30 את הדירה בשנת 2007 לטובת חיים אחרים. במהלך שלוש שנים אלה היו יחסי

31 הצדדים עכורים ואין בהם ללמד על שיתוף. עוד נטען כי שיפוץ שבוצע בדירה על

32 ידי הצדדים היה בשנת 1989, קודם שעברו להתגורר בדירה והוא היה שיפוץ

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

1 מינורי שלא הוכח בדיון ולא הוצגו אסמכתאות להיקפו ושוויו. נטען כי בפועל
2 המנוחה תמכה לאורך השנים בבני הזוג בתשלומים שוטפים של הדירה וכן
3 וסכום השיפוץ ככל שהיה נטמע בסכומים אלו.
4 לעניין דירה א' נטען כי הדירה נרכשה מכספי מתנה שקיבלה המערערת
5 ממשפחתה והחזרי המשכנתא שולמו על ידי אמה של המערערת, כך שאין לראות
6 את המשיב כבעלים משותף של דירה זו.

7 המשיב טוען כי לצד זכות האישה למזונות על פי הדין האישי, קיים דין האזרחי 5.2
8 המחייב התנהלות בתום לב. נטען כי למערערת מקורות הכנסה רבים שלא פורטו
9 בשלב ההליך הזמני. דמי השכירות הם גם מדירה ג' בסכום של 3500 ₪ לחודש,
10 ובנוסף יחידת דיור אחת בדירה א' מניבה למערערת 2,500 ₪ לחודש. לא מדובר
11 כאן במזונות שנאכלו, בשל היקף רכושה של המערערת.
12 לעניין דירה ב' - נטען כי אין להתערב בקביעה עובדתית של בית משפט קמא.
13 נערך בדירה שיפוץ נרחב שכלל בניה והרחבה ונעשה טרם המעבר ובמהלך החיים
14 בדירה. היקפו של השיפוץ מלמד על כוונת הצדדים לשיתוף בדירה חרף רישומה
15 על שם המנוחה. נטען כי גם לאחר שנת 2004 נערכו שיפוצים נרחבים בדירה.
16 לעניין דירה א' - נטען כי משנרכש נכס ונרשם במשותף על שם שני הצדדים -
17 אין מקום לחקור מהו מקור הכספים שהשקיע כל אחד מהצדדים בנכס ולא
18 תשמע טענת אחד הצדדים שהשקיע יותר מחברו.

19

20 6. דיין - 6.

21 דירה א' - לא מצאתי לנכון להתערב בקביעת בית המשפט בנושא דירה א'. מדובר 6.1
22 בדירת בני הזוג שנרשמה מלכתחילה על שם שני הצדדים בחלקים שווים
23 ושימשה כדירת המגורים של שני הצדדים. על פי חוק יחסי ממון בין בני זוג
24 התשלי"א 1973, זכאי כל אחד מבני הזוג בעת איזון המשאבים למחצית שווים
25 של כלל הנכסים, כאשר דירת המגורים של בני הזוג, ששניהם רשומים בה
26 כבעלים במשותף מהווה נכס הכפוף לאיזון האמור.

27

28 מזונות 6.2

29 בית המשפט סקר את הכנסותיה של המערערת. מחומר הראיות עולה שלא הוכח
30 כי עבדה בתקופת תשלום המזונות הזמניים. המזונות הזמניים היו בסכום של
31 2800 ₪ לחודש. במהלך תשלום המזונות הזמניים היתה למערערת הכנסה
32 מדירה ג' (כ-1650 ₪ לדבריה) ומאחת מהיחידות בדירת א' (כ-1300 ₪ לחודש).

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

1 לטענת המשיב דמי השכירות מהדירות אף גבוהים יותר. כמו כן היו בבעלותה
2 פקדונות בחשבונות שונים. ס' 2 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט
3 1959 קובע –

4
5 "א2. על אף האמור בחוק שיווי זכויות האשה, תשי"א-1951,
6 בקביעת מידת המזונות שאדם חייב לספק לבן-זוגו רשאי בית
7 המשפט להתחשב בהכנסותיו של בן הזוג מעבודה ומנכסים,
8 ואם ראה לנכון – גם מכל מקור אחר".

9
10 פרשנות הפסיקה החילה הוראה זו גם על מי שדיני המזונות החלים עליו נקבעים על פי
11 דינו האישי. (ראו עא 569/89 חקק נ. חקק (16.9.91) ופסקי הדין שבאו בעקבותיו. מכאן,
12 שבית משפט קמא רשאי היה להתחשב בהכנסות האשה מרכושה, ואין מקום להתערב
13 בענין זה, לרבות לא בהחלטה על קיזוז תשלומי המזונות הזמניים שכבר בוצעו
14 בהתחשבות הסופית.

15
16
17 6.3 לענין דירה ב' - על בסיס העובדות שהוכחו בפני בית משפט קמא ונמצאו על
18 ידו, דומה שהמסקנה המשפטית המתחייבת לגבי דירה זו שונה.
19 א. מדובר בדירה שהיא דירתה של אם המערערת. מאז ומתמיד היתה דירתה והיתה
20 רשומה על שמה בלשכת רישום המקרקעין.
21 ב. אם המערערת, כבעלת זכות קניין בדירה, הינה צד חיצוני למערכת היחסים
22 הפנימיים בין בני הזוג.
23 ג. אין טענה כי אם המערערת מכרה לבני הזוג את הדירה או נתנה אותה כמתנה
24 לשני בני הזוג כאחד. נהפוך הוא. הדירה היא קניינה של המנוחה וקיים ממצא
25 עובדתי כי בשנת 2004 נתנה אותה כמתנה לבתה. הדירה נרשמה על שם הבת ועל
26 שם הבת בלבד מבלי שנשמעה מחאה כלשהיא מהמשיב.
27 ד. חוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג 1973 - קובע בסעיף 5(א)(1) כי לא יובאו בכלל
28 נכסי בני הזוג הכפופים לאיזון נכסים שקיבל אחד הצדדים במתנה בתקופת
29 הנישואין. על פניו, דירה ב' שניתנה במתנה למערערת, מוחרגת מהנכסים
30 הכפופים לאיזון משאבים. בכך ניתן היה לסיים את הדיון בשאלה זו.

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

- ה. גם לא קיימת כל עסקת מכר בין המנוחה לבני הזוג לגבי דירה זו, עסקה שעל פי חוק המקרקעין אמורה להיות עסקה בכתב.
- ו. במהלך שנים ארוכות התגוררו בני הזוג ביחד עם המנוחה בדירתה. העובדה, שהמנוחה אפשרה לבני הזוג להתגורר בדירתה, ללא תשלום דמי שכירות, אינה מלמדת על כך שהקניין בדירה או בחלק ממנה, עבר למשיב.
- ז. שונה הדבר באופן מהותי ממצב בו מדובר בנכס הרשום על שם אחד מבני הזוג ששם עולה השאלה, בכל מקרה לגופו, האם על אף חזקת הרישום ניתן להסיק על שותפות בנכס. בית משפט קמא בחן את "הכוונה לשותפות בנכס" על אף שמדובר בנכס צד שלישי, שלא התכוון לתת זכויות בנכס לאחרים, ואם היה רוצה לתת זכויות קנייניות בנכס היה צריך לעשות זאת בכתב, ולא עשה זאת.
- ח. למעלה מהצורך אציין כי גם אם היינו בודקים כוונה לשיתוף בדירה ב' לגבי תקופת שלוש השנים שבני הזוג חיו בדירה (2004-2007) כשהיא רשומה על שם המערערת, המסקנה היתה שלא ניתן להגיע לכוונת שיתוף. לעניין זה אני מפנה לבע"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני (26.12.12) ולקריטריונים שנקבעו שם. הכלל הוא כי על אף קיומו של נכס הנמצא בבעלות אחד מבני הזוג בלבד (להלן: "נכס חיצוני") ניתן להוכיח כוונת שיתוף ספציפית מכוח הדין הכללי - דיני חוזים, דיני קניין, דיני נאמנות וכיוצא בזה - כאשר נטל ההוכחה מוטל על הטוען לכוונת השיתוף בנכס החיצוני, וכל מקרה על פי נסיבותיו. על פי הפסיקה לא די בקיומם של חיי נישואין - גם אם ממושכים - כדי לקבוע שהיתה כוונה לשיתוף בדירת המגורים, ויש להראות נסיבות עובדתיות נוספות, בבחינת דבר מה נוסף שיעיד על כוונת השיתוף בנכס הספציפי. בפני בית משפט קמא לא הובאו עובדות על שיפוצים או השקעה בדירה שנערכו בשנת 2004 עד 2007. בנוסף, הצדדים כבר היו מסוכסכים בתקופה זו ויחסייהם היו עכורים. גם אם אתייחס לפרמטרים השונים שצינו על ידי כב' השופט עמית בבע"מ 1398/11 המסקנה המתבקשת היא כי אין מקום לראות את דירה ב' כנכס הכפוף לאיזון משאבים. כב' השופט עמית מציין שם כי במקרה בו נכס נתקבל במתנה במהלך תקופת הנישואין ונותן המתנה בחר להעניקה רק לאחד מבני הזוג ובן הזוג השני הסכים, גם אם בשתיקה, שהדירה תירשם רק על שם בן הזוג מקבל המתנה, נדרשת מידה גדולה של הוכחה על מנת להראות שהדירה היא נכס המשותף לשני בני הזוג. פרמטר נוסף שיש להביא בחשבון, כפי שמצוין בבע"מ 1398/11 הוא, האם לבן הזוג הטוען לזכות הקניינית, יש דירת מגורים או נכס חיצוני אחר אשר רשום על שמו. במקרה כאן, יש לצדדים דירה נוספת, דירה א', שמחציתה

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

1 רשומה על שם המשיב. עוד יש ליתן משמעות לאורך התקופה שבה התגוררו
2 הצדדים בצוותא כשהדירה רשומה על שם אחד מבני הזוג וברור שככל שהתקופה
3 קצרה יותר, נדרשת מידה רבה יותר של הוכחה על השיתוף בדירה. במקרה כאן
4 עד לפירוד חיו הצדדים שלוש שנים שהדירה רשומה על שם המערערת כשהקרע
5 כבר קיים ביניהם. נסיבות המקרה אינן מאפשרות להגיע למסקנה המשפטית כי
6 למשיב זכויות בדירה ב'.

7

8		7.	<u>לסיכום</u> -
9	אציע לחבריי שלא להתערב בנושא דירה א' ובנושא המזונות .	7.1	
10	לעניין דירת ב' - אציע לחבריי שנקבע כי דירה זו ניתנה במתנה למערערת ואיננה	7.2	
11	נכללת בנכסים הכפופים לאיזון משאבים.		
12	הוצאות למשיב 15,000.	7.3	

13

ר. למלשטריך-לטר, שופטת

14

15

16

17

השופטת שושנה שטמר – אב"ד

18 אני מסכימה לפסק דינה של חברתי, השופטת למלשטריך-לטר, למעט בסוגיה אחת, שאני
19 משאירה בצריך עיון, ושאין בה כדי לשנות את התוצאה אליה הגיעה חברתי; כוונתי לקביעתה
20 שאין זיקה בין הערעור הנגדי לערעור. אני משאירה בצריך עיון את הסוגיה, אם במסגרת איזון
21 משאבים, לא ייחשב ערעור נגדי כבעל זיקה לערעור עצמו, כאשר הוא דן באחד הפריטים או
22 הסכומים שבסל האיזון בעוד שהערעור דן בפריטים אחרי (וראו גישה מרחיבה של מה ייחשב
23 כבעל זיקה בע"א 10800/06 אמנון סלמן נ' פקיד שומה טבריה (ניתן ביום 13/07/2011), שם
24 סיכמה השופטת פרוקצ'יה (כתוארה אז) את ההלכה החלה:

25

26 "הלכה היא, כי ניתן להגיש ערעור שכנגד רק בנושאים שיש להם זיקה לנושאים

27 שהועלו בערעור הראשי: "בהיות הערעור שכנגד סמוך על שולחנו של הערעור

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

1 העיקרי, ולשם הגשמת מטרותיו – שומה עליו שיהא באותו עניין ב עוסק הערעור
2 העיקרי" (בש"א 3868/90 יעד אלקטריק שירות וביצוע עבודות חשמל בע"מ נ'
3 לה טלמכניק אלקטריק ס.א., פ"ד מה(1) 256, 263 (1990); ע"א 3034/94
4 זילברמן נ' שנפלד, פ"ד מט(1) 2 (1994)). עם זאת, הזיקה העניינית בין נושאי
5 הערעור שכנגד לנושאי הערעור העיקרי אינה חייבת להיות הדוקה ביותר:

6

7 "הערעור שכנגד הוא מקבילו של הערעור שכבר הוגש...אין פירושו של
8 דבר, שהודעת הערעור יכולה לתקוף רק את הנושאים שהועלו בערעור
9 העיקרי, אלא יכול שהערעור שכנגד יתייחס לכל המונח ביסודו של
10 הערעור ושזור וקשור באותו עניין" (בש"א 4691/91 מדינת ישראל נ'
11 אוזן, פד מה(5) 695, 704 (1991) שהדגשה לא במקור)).

12

13 הקשר המתחייב בין נושא הערעור העיקרי לנושא הערעור שכנגד מסתכם ב"זיקה
14 כלשהי, ולו מצומצמת בהיקפה...ערעור שכנגד...עליו לנבוע מאותו ערעור עיקרי
15 שהוגש, ולעסוק באותם עניינים שהובאו לבחינה נוספת בפני ערכאת הערעור, א
16 למצער, בעניינים הקשורים להם" (רע,א 6947/99 קו-לו עבודות בניין ופיתוח נ'
17 תעשיות קסריה פולימרים (לא פורסם, [פורסם בנבו], 7/12/1999)). קשר זה
18 מתקיים "אף מקום בו הקשר הענייני [בין הערעורים] רופף, ודי בכך שלאחד
19 העניינים יש השלכה על עניין אחר" (ע"א 11115/02 מס שבח מקרקעין חדרה נ'
20 דור אנרגיה (1988) בע"מ (לא פורסם, פורסם בנבו) 14/04/2003)). הדרישה כי
21 הערעור שכנגד יעסוק "באותו עניין" בו עוסק הערעור העיקרי מתפרשת, אפוא,
22 על דרך ההרחבה וזאת, על יסוד ההשקפה כי "ראוי להותיר פתח רחב להגשת
23 ערעור שכנגד" (ע"א 5500/94 בלאו נ' פרידמן, פ"ד נ(39) 384, 393 (1996); ע"א
24 5187/91 מקסימוב נ' מקסימוב, פ"ד מז(3) 177, 185 (1993)). גישה זו משתלבת
25 עם תפיסה רחבה של זכות הגישה לערכאות, המשליכה גם על היקפן של זכות
26 הערעור וזכות הערעור שכנגד".

27

בתי המשפט

עמ"ש 42963-07-13

בית משפט מחוזי חיפה בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

תאריך: 30/12/2013

ש. שטמר, שופטת

[אב"ד]

1
2
3
4

השופט דר' עדי זרנקין:

אני מסכים לפסק דינה של חברתי, השופטת ר. למלשטרייך ולהערתה של השופטת ש. שטמר, אב"ד.

ע. זרנקין, שופט

5
6
7
8
9
10
11
12
13

לפיכך הוחלט כמפורט בפסק דינה של כב' השופטת ר. למלשטרייך-לטור (ובכפוף להערתה של כב' השופטת שטמר – אב"ד). המשיב ישלם למערער את הוצאותיה ושכר טרחת עורך דינה בערעור בסכום כולל של 15,000 ₪.

ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ד, 30 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.

ע. זרנקין, שופט

ר. למלשטרייך-לטור, שופטת

ש. שטמר, שופטת

[אב"ד]

14
15
16